

L'ingrés mínim vital i la Constitució

written by José Maria Clavero | 3 de juny de 2020

El govern d'Espanya va aprovar l'Ingrés Mínim Vital (IMV). Ho va anunciar amb solemnitat el vicepresident de govern. Tothom aplaudint, sobretot les suposades esquerres com si fos un gran avanç social de l'Estat espanyol.

Jo no aplaudeixo, a mi em fa vergonya. I em fa vergonya que, en un país que té recursos suficients per donar menjar a tots els seus habitants, hi hagi milers de persones dormint al carrer, centenars de milers de persones que tenen fam i milions en risc d'exclusió social i en el llindar de la pobresa que necessiten una almoina de l'Estat per poder dur quelcom a taula. No és una quantitat per garantir-los una vida més o menys digna, és només per comprar alguna cosa per menjar.

Aprovar aquest ajut és una forma de tancar el problema real que és molt més profund, més greu. I m'avergonyeixo de la resta de països, suposadament avançats, que fan el mateix: USA, França... Aquesta mesura només suposa un pegat, un mal pedaç que no acaba amb l'origen del problema. Es podria comparar a tenir dolor i comprar ibuprofèn, taparem el dolor però no traiem la causa que el produeix.

I quin és l'origen del problema? L'indignant i insultant repartiment de la riquesa. Cada dia s'aprofundeixen més les diferències socials entre els que més tenen i el que menys, i s'arriba a una situació similar al feudalisme. Cada crisi, suposada o real, és aprofitada per les elits per fer més grans aquestes diferències a través dels seus escolanets, els polítics.

Quina és la solució? Les dues justícies. La justícia contributiva i la justícia distributiva. Les dues estan

consagrades en l'obsoleta Constitució espanyola però ningú no en fa cas, començant per aquestes suposades esquerres que haurien de preocupar-se'n de l'estricta compliment. Però han assumit llur rol d'esclaus i es conformen amb una mínima quota de poder a canvi de tenir tranquils els seus votants.

Davant les mancances de l'estat de benestar espanyol, només ens queda la solució d'un nou estat on la preocupació per les persones sigui l'objectiu principal i es compleixi la constitució redactada entre tots i no imposada pels mateixos que volen beneficiar-se'n.